

Kas ir un kas nav ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas?

Linda Puriņa, SIA "Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs", Grāmatvedības un finanšu nodaļas vadītāja

Fiziskā persona, kas reģistrējusies kā saimnieciskās darbības veicēja, nodarbojas ar lauksaimniecisko ražošanu, proti, audzē un pārdod dārzeņus. Papildus tiek nolemts izaudzētos dārzeņus konservēt un pārdot. Dārzeņu apstrāde tiek veikta atbilstoši ierīkotā telpā. Konservēšanas procesa veikšanai nepieciešamas arī izejvielas, kuras nevar izaudzēt – cukurs, etiķis, sāls, kā arī burkas un to vāki. Vai ieņēmumi no konservējumiem būs ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas?

Likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" [9.panta](#) 1.daļā norādītais neapliekamā ienākuma apmērs – 3000 eiro –, attiecināms uz ienākumu no pašražotās lauksaimniecības produkcijas pārdošanas. Ar nepārstrādātas produkcijas pārdošanu parasti jautājumi nerodas – ja lauksaimniecības produkti izaudzēti vai iegūti nodokļu maksātāja saimniecībā, tad tie ir lauksaimnieciskās ražošanas ieņēmumi. Tā kā šīs likuma normas pamatdoma ir piemērot nodokļa atvieglojumu tieši lauksaimniecības produkcijas ražotājiem, tad arī pārstrādātas produkcijas pārdošanas gadījumā jāvērtē, kas tiek pārstrādāts. Ja pārstrādā produkcija ir:

- pašražota, tad tie ir ieņēmumi no lauksaimniecības;
- iepirkta vai arī kombinēta – pašražota un iepirkta –, tad tie ir ieņēmumi no citām nozarēm.

Pašu audzēto dārzeņu konservējumu pārdošana uzskatāma par lauksaimniecības ieņēmumiem, jo pie pamatizejvielām (kas ir pašu ražotie lauksaimniecības produkti) tiek pievienotas tikai iegādātās piedevas. Ja tiktu pārstrādāti gan pašu audzēti, gan iepirktie

dārzeni, tad gūtie ieņēmumi nebūtu uzskatāmi par ieņēmumiem no lauksaimniecības.

Attiecībā uz iepakojumu (burkā, vākiem), kas nepieciešami, lai produktu iepakotu un pārdotu – ja iepakotais produkts atbilst lauksaimniecības ieņēmumiem, tad arī pārdošanas ieņēmumi ir uzskatāmi par ieņēmumiem no lauksaimniecības.